

Krystyna Chilmon

Czaje - Wólka, pow. Siemiatycze

Informator Archeologiczny : badania 1, 206-207

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dania systematyczne.

CO N D O R C E T, dep. Drôme,   patrz średniowiecze
Francja

O Z A J E - W Ó L K A,   WKZ w Białymstoku
pow. Siemiatycze

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilton, finansował WKZ
w Białymstoku.

Prace miały charakter ratowniczy. Na omentarzysku które
tworzyła grupa 10 kurhanów, przebadano 9 grobów z ziemnymi
nasypani średnicy ok. 8 do ok. 12 m i wysokości od 0,3 do 1 m.
W niektórych kurhanach występowały luźno kamienie niekiedy
tworząc skupiska.

W kurhanach występowały pochówki ciałaopalne, bezpopielni-
cowe. Spalone szczątki kostne zalegały na dawnej powierzchni
terenu u podstawy nasypu. W kilku kurhanach znajdowały się
one wraz z węgielkami drzewnymi i uławkami ceramiki pomiędzy
kamieniami.

Materiał zabytkowy to gwoździe żelazny i ułamek sztabki że-
laznej, ułamki naczyń obtaczanych, zdobionych ornamentem fa-
listych lub poziomych linii. Kilka fragmentów naczyń nawiązuje
kształtem do ceramiki z X-XI w. z obszarów nadbuskich.

Dalsze badania grobów kurhanowych na omentarzyskach
wczesnośredniowiecznych Podlasia pozwolą sprecyzować chrono-
logię i przynależność kulturową tej wyróżniającej się i mało

poznanej grupy stanowisk.

C Z E L A D Ź   W I E L K A,   patrz średniowiecze
pow. Góra

C Z E R S K, pow. Piaseczno   IHKM PAN

Badania prowadziła mgr Jadwiga Rauhut, finansował IHKM PAN.

Tegoroczne badania, polegające na odsłanianiu dalszych partii fundamentów gotyckiej kaplicy zamkowej św. Piotra ujawniły nowe szczegóły. Zachowaną szczerunkowo, na odcinku 3,30 m między dwoma przyporami, ścianę północną kościoła (nr 9) tworzyły cztery warstwy gładów łączonych zaprawą i gruzem. W ten sam sposób wykonane zostały przypory, znajdujące się po zewnętrznej stronie murów. Odsłaniano także fundamenty ściany południowej. W odróżnieniu do poprzedniej, mocno zniszczonej, ściana południowa łącznie z absydą nosi ślady olicowania w górnej części. Poniżej olicowanie zalega kilka warstw kamieni przedzielonych warstwami gruzu i łączonych zaprawą. Uwagę zwraca duża różnica w głębokości stopy fundamentów na poszczególnych odcinkach, wynikająca z ukształtowania terenu. Odsłonięte partie fundamentów pozwalają obecnie na ustalenie wymiarów kościoła. W przybliżeniu wynosiły one 20 x 10 m. Jak wynika z dotychczasowych obserwacji wejście do kościoła (może dwupoziomowe ?) znajdowało się po stronie zachodniej. W na-